

פירוש
נחל זהר

על

פירקא חמישאה

(ישעיה א) הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים וגו'. שבעה דרגין יויד ה"ה ו"ה ה"י ו"י אפיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אפיק ו"י ד"ו לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון ד"ו דכתוב בנים משחיתים.

נחל זהר

והכלל שעיקר ההתרחקות מהקדושה הוא על ידי העזי פנים שבדור שהם מתגברין ביותר להרחיק מהצדיקי אמת, שהם בחינת השבעה רועים שכל המשכת האמונה הקדושה היא על ידם, על כן אי אפשר להתקרב אל הקדושה כי אם על ידי עזות דקדושה, שצריך כל אדם שיהיה לו עזות דקדושה כדי שיוכל לעמוד נגד עזות הרע של העזי פנים שנוטלים הממשלה לעצמן, כי עזות מלכותא בלא תגא וכו' עיין שם. ועזות הוא בחינת קולות, בחינת "הן יתן בקולו קול עוז", ולבא לעזות הוא על ידי שמחה שזוכים על ידי שני הכתרים, שהם נעשה ונשמע, שהם בחינת תורה ותפילה, נגלה ונסתר וכו', בחינת בראשית ברא, אב ובן וכו', וצריך כל אדם לילך מדרגא לדרגא וכו', עד שיהיה נכלל בתחילת נקודת הבריאה וכו', ואחר כך כשנכלל באין סוף שם התורה היא תורת ה' ממש, והתפילה היא תפילת ה' ממש עיין שם. וקודם שיוצאין ועולין מדרגא לדרגא צריך שיהיה לו ירידה קודם העליה, כי ירידה היא תכלית העליה וכו' עיין שם (תורה כ"ב) כל זה היטב (ליקוטי הלכות אבן עזר ה' פריה ורביה ד')

הוי גוי חוטא עם כבד זרע מרעים בנים משחיתים. שבעה דרגין— ז' דרגות של רשעים ומדורי הגנום הנמשכים מעזות דסטרא אחרא, בחינת עז פנים לגיהנום, הנמשך מעזות הגוף. והעיקר עזות הגוף בתאוה הידועה, הפך בראשית ירא בשת, כי אין בושה אלא במקום עריין.

וזה כנגד זה עשה אלוקים, כנגד ז' רועים הקדושים בברית, בחינת בראשית ברית אש, אשר מגיעים אליהם ע"י עזות דקדושה על ידי שמחה ע"י שעולים מדרגא לדרגא ועושים מתורה תפילה בחינת נעשה ונשמע בחינת בראשית ברא ומגיעים לרועים כנ"ל כדי לתקן האמונה.

בראשית ברא. בראשית מאמר. ברא חצי מאמר. אב ובן. סתים וגליא. נחל זהר

עבודה שבלב זו תפילה דבקות באין סוף. ואלו הנעשה ונשמע הגבוהים בחינת תורת ותפילת ה' ממש שזכה הצדיק הגדול במעלה אשר יש לו להתבייש אך ורק מה'. והוא תקוותינו כנ"ל והוא ממשיך מאלו הנעשה ונשמע שלו, לכל אחד כפי דרגתו ובחירתו בכל פעם הארה מבחינת נשמע גבוה יותר אשר יתהפך לנעשה גבוה יותר. וזה ו' ה' בחינת תורה ותפילה שלנו שאנו בבחירתנו עולים מדרגא לדרגא דור לדור ומתקרבים לה' ולצדיקיו רועי הדור. עד שנזכה בעת הגאולה לתכלית העליה לעלות גם אנו ל- ה' י' ע"י תפילה ותורה ע"י נשמע ונעשה, כי זה תלוי בזה תורה ותפילה, כי ע"י תפילה זוכה לקיים וע"י תורה יודע על מה להתפלל, כי וו' שהיא התורה אפיק ומוציא ד' שהיא התפילה מלכות לבנה, דלית לה מגרמא כלום אלא מה שמקבלת מחמה וחכמה שהיא התורה המלמדת על מה ראוי להתפלל. עד שזוכה להתפלל כראוי לקיום התורה. והעיקר קיום שיהיה נכלל על ידו בתורת השם ממש בחינת י' נקודה המרמז להתכללות באין כי החכמה מאין תמצא וזהו הו"י שעולה מתפילה ה' לתורה ו' ולהתכללות בראשית החכמה י'.

והנה התפילה מוציאה לחוץ לגלוי את התורה בחינת נעשה כי בכל תפילה לקיום מתחיל להמשך לו הארה מהשגת הקיום העתידי בחינת ה' אפיק דו וו לבר כי בעת התפילה שהיא בראשית מאמר שלם נכלל בה ברא חצי מאמר שהיא התורה שעליה מתפלל ונסתרת בתפילה כבמילה בראשית. והוא האדם טרם הנסירה, שמקיים עשיית מצוות התורה, כי עתה נכללים יחד זכר ונקבה תורה ותפילה. כי כשעוסק בתורה ותפילה ועושה מתורות תפילות ועולה בכל פעם מדרגא לדרגא זוכה לשמחת אלו הכתרים וע"י השמחה זוכה לעזות דקדושה ובשת מפני פגם הברית וזוכה לשבר עזות הגוף. אך כאשר אסתיר אדם, כאשר נסתר ממנו דרך התכללות התורה בתפילה והתפילה בתורה בחינת דכר ונקובא דאינון דו ד' ו' יחדיו כנ"ל, אזי אין ביכולתו לשבר עזות הגוף

בזאת התאוה ח'ו והוא בחינת מה שכתוב בנים משחיתים ה' יצילנו.

בראשית ברא בראשית מאמר ברא חצי מאמר אב ובן סתים וגליא.— לשון רבנו ז"ל: ...ולבוא לעזות דקדושה הנ"ל הוא על ידי שומחה בבחינת: "כי חדות ה' היא מעזכם" הינו על ידי בחינת נעשה ונשמע שהיא בחינת השומחה כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה. בשעה שאמרו ישאל נעשה ונשמע, ירדו ששים רבוא מלאכים ונתנו שני עטרות בראש כל אחד וכו'. וכשחטאו נלקחו וכו'. ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזיקם להם, שצאמר: "ושמחת עולם על ראשם" נמצא שנעשה ונשמע הם בחינת שומחה בבחינת "ושמחת עולם על ראשם" כנ"ל ודע, כי שני העדנים שהכתירו בחורב מנעשה ונשמע הם בחינת "בראשית ברא" נמוכא בספרא דצניעותא בראשית דא מאמר ברא חצי מאמר דא עדן עלאה, עדן תפאה חכמה עלאה, חכמה תפאה אב ובן כי נעשה ונשמע הוא בחינת נסתרות ונגלות. נעשה הוא בחינת נגלות הינו המצוות שאפשר לכל אחד לקיים לפי מדרגתו ונשמע היא בחינת נסתרות מה שהוא גבוה ונסתר ממנו שאינו יכול לעשות עבודה בזה....

וזה בחינת אב ובן מאמר וחצי מאמר כי הנעשה הוא בחינת נגלה בחינת תורה בחינות "ברא" בחינות בן בחינות עדן תפאה בחינות חכמה תפאה בחינות חצי מאמר כנגד הנשמע שהוא בחינות "בראשית" מאמר השלם חכמה עלאה עדן עלאה בחינות אב בחינות תפילה בחינות נסתר כי כל דרגא נגד דרגא שלמעלה ממנה הוא בחינות חצי מאמר כמו האב שפמדבר מדבר מאמר השלם וכשבנו הקטן מדבר אחריו הוא מדבר רק חצי מאמר בן כל דרגא נגד דרגא שלמעלה ממנה היא בחינות חצי מאמר והדרגא שלמעלה ממנה היא בחינות מאמר השלם נגדה וכן מדרגא לדרגא כי כל בני אדם וחיות ועופות וצמחים וכל הדברים שבה העולם הם רק בחינות חצי מאמר נגד

עֲדָן עֲלָאָה דְסִתִּים וְגִנְיֹז.

עֲדָן תַּתְּאָה, נְפִיק לְמַטְלְטְלִי (ס"א לְמַטְלְנוּי) וְאִתְגְּלִיא יְהוָה. יְה. אֱלֹהִים.

נחל זהר

וגם שנבחנת היראה במסותרים להיות מורא שמים עליו כמורא בשר ודם. ועוד שבעיקר עֲדָן התפילה סתימתה היא בחינת הדבקות בעת התפילה באין סוף שאינו מושג וגנוז.

עֲדָן תַּתְּאָה, נְפִיק לְמַטְלְטְלִי. וְאִתְגְּלִיא יְהוָה. יְה. אֱלֹהִים. אֵת אֲדִנִי אֵהִיָּה יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא כַּחְדָּא אִשְׁתַּתְּפוּ, הַשְּׁמִים. - עֲדָן תַּתְּאָה היא יראת חצי המאמר בעשיית מצוות התורה בחינת נעשה, בחינת נגלה בח' אִתְגְּלִיא מה שזכה להשיג לפי מדרגתו ויוצאת נשמתו בגילוי בגוף ובמעשיו בטילטול ובירור עולם העשיה, בחינת תיקון חותם הרגלין וקבלת תוכחת הצדיק, לבשר הנשמה שהוא הגוף. מה שהחי נושא ומטלטל עצמו על ידי עצמותו שהיא נשמתו. כלומר הגוף נהיה בשר לנשמה ומשמשה במצוות מעשיות, שמקבל הארת עֲדָן עלאה, מאמר השלם בתוך הגוף. וגם מה שהצדיק מאיר לעם שהם בשר לו.

ועוד מה שמאיר יוצא ומתגלה קודם הבריאה שהיא שרש הבריאה בח' בראשית מאמר שלם, שהיא הנהגת ה'. והחיים שנמשך משם לבריאה בחינת ברא חצי מאמר.

ולפעמים יוצא ומתגלה אור הפנים והשגחתו בתוך הבריאה. וכל זה נרמז בשם הויה בחינת בן שמקבל מהאב בחינת ויה המקבל מיה בחינת אב בחכמה בחינת בראשית, בחינת כולם, שהם בתוך הבריאה בחכמה עשית. והוא בחינת המשכת החסדים, שמאיר האלוקות הנשמה והצדיק בבריאה בגוף ובעם. כל זה הוא בח' נעשה ונשמע הרמוזים בתיבות בראשית ברא, שזוכה לעלות מדרגא לדר' בכל פעם ע"י שמחת העזות דקדושה.

ולפעמים הנשמה מתרחקת מהגוף, או הצדיק מהעם או כביכול ה' מרחיק גילוי הנהגתו מהעולם ואז הוא בחינת דין הרמוזים בהמשך

אֵת. אֲדִנִי אֵהִיָּה. יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא כַּחְדָּא אִשְׁתַּתְּפוּ,

הַשְּׁמִים. וְאֵת, דְּכַתִּיב, (דבא הימים א כט) וְהִתְפַּאֲרַת וְהִנְצַח אִינוּן כַּחְדָּא אִשְׁתַּתְּפוּ. הָאֲרִץ, דְּכַתִּיב, (תהלים ח) מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֲרֶץ. (ישעיה

ו) מְלֵא כָל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ.

נחל זהר

אשר בגופכם, לבלתי תחטאו במצוות לא תעשה ובקום עשה. ואזי הבושת מביאה לעזות דקדושה ונכללים ומשתתפים יחד הבושת בימין והעזות בשמאל כדי לעלות מדרגא לדרגא להמשיך בכל פעם חיים חדשים מעת ה' מתורת ה' עץ חיים עד שנזכה שוב לחיים נצחיים כמו במתן תורה קודם שאיבדו הכתרים. וזהו

הַשְּׁמִים וְאֵת, דְּכַתִּיב וְהִתְפַּאֲרַת וְהִנְצַח אִינוּן כַּחְדָּא אִשְׁתַּתְּפוּ. – הַשְּׁמִים בחינת תפארת אש ומים כחדא כנ"ל ואת הוא והנצח בחינת העליה בכל פעם מדרגא לדרגא עד אין סוף בחינת נצחיות, גם הם משתתפים ביחד ומביאים זה לזה. כי הבושה והיראה מפני ה' המביאה לעזות דקדושה בחינת תפארת כנ"ל, מביאים אותו לעלות מדרגא לדרגא, בחינת דור לדור בחינת נצח ומה שעולה מדרגא לדרגא זוכה להשיג יותר יראת ה' בכל פעם ולהתבייש ממנו יותר שדיקא ע"י זה זוכה לעלות שוב וחוזר חלילה.

הָאֲרִץ, דְּכַתִּיב מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֲרֶץ מְלֵא כָל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ. – וע"י שעולה מדרגא לדרגא זוכה לשמחה ועזות דקדושה ולהתקרב לרועים המשלימים אמנותו בח' שכון ארץ ורעה אמונה וע"י גדילת האמונה בה' אזי מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ, ע"י הצדיק הרועה, בחינת כל המאיר בארץ האמונה. וזה מה שדיקא משיג בכל פעם שרחוק ממנו ההשגה בה', בחינת מָה בח' נשמע. וע"י האמונה הצדיק ממשיך ממאמר השלם יראה שלימה ומלאה. בח' מלא כל הארץ, ירושלים קריה נאמנה. בחינת שבעת ימים תמלא ידם, חותם הידים, חותם האמונה ובונה החותמות וממשיך עזות דקדושה לשבר עזות הגוף בתאוה הידועה וממשיך בשת בחינת כבודו שמכבד ה' כראוי, הפך בשת דסטרא אחרא אשר במקום עריין.

הפסוק אלקים את. ובשמות אדניי אהיה. אדניי בחינת אדון בחינת דין, אהיה בח' שאינו מתגלה מה שמהווה עתה הבריאה, רק עתיד להתגלות בח' אנא זמין למהוי. וכל זה הוא בחינת הירידה שהיא תכלית העליה.

ולפעמים הוא טובה לנשמה לצדיק ולקודם הבריאה מה שהגוף העם והעולם קיבלו הארה, כי אז דיקא על ידי הגוף נזכרת הנשמה בהשגתה וחוזרת על ידי הגוף למקומה ואף עולה. וגם הצדיק לפעמים עולה בזכות העם. בח' כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל כמובא בתורה מ"ט וגם בתורה. עלו זה בנגב עיין שם. כל זה בנפש.

וגם בעולם, קדושת ארץ ישראל, ירושלים וקודש הקודשים אשר קבלו הארת גילוי האלוקות שמקודם הבריאה בעת שבית המקדש היה קיים, גם עתה נשאר הרשימו בבחינת הגוף שהיא א"י וירושלים של מטה. והרשימו מעורר אותה להשגיח שוב גם אחרי החורבן והסתלקות האור עד שתזכיר כביכול לה', לשוב ולהיכנס בירושלים של מעלה.

נמצא אלו השמות המרמזים על עת קבלת הארת הנשמה בגוף וכו' בחינת ימינא כנ"ל ועת הסתלקות הארה בחינת שמאלא כחדא אשתתפו כי שניהם כאחד משמשים לתכלית גילוי אלוקותו כי גם הירידה בחינת שמאלא היא תכלית העליה.

ועוד יש לומר כי ימינא בחינת בראשית ירא בשת עֲדָן עלאה, על ידו זוכה לעזות דקדושה בחינת ברא כי עתה הבושה מאירה בגוף בחינת עשיה בח' למען תהיה יראתו השלימה בחינת בראשית מאמר שלם הנסתרת ומסורה ללב. ועתה מאירה הנשמה המתביישת על פניכם

העולם שְלִמְעָלָה מְזָה הָעוֹלָם כִּי הֵם רַק רְמָזִים לְדַבְרִים הַגְּבוּהִים מֵהֶם וְכֵן מְעוֹלָם לְעוֹלָם וְכֵן כְּלָלוֹת הַבְּרִיאָה נִגְדָּ קֶדֶם הַבְּרִיאָה הַיָּא בְּחִינּוֹת חֲצִי מֵאֲמָר כִּי עֶקֶר שְלִמּוֹת בְּאִין סוֹף וְשֵׁם הוּא בְּחִינּוֹת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם וְזֶה בְּרָא', שְׁהוּא כְּלָלוֹת הַבְּרִיאָה הוּא חֲצִי מֵאֲמָר נִגְדָּ בְּרָאשִׁית שְׁהוּא בְּחִינּוֹת קֶדֶם הַבְּרִיאָה בְּחִינּוֹת תְּפִילָה כְּמוֹ 'בְּרָאשִׁית' יְרָא בְשֵׁת' שְׁהִיא הַתְּפִילָה בְּחִינּוֹת: "יְרָאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל" שְׁהוּא מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם וְעַל כֵּן אֲמוּנָה נִקְרָא יְרוּשָׁלַיִם, כְּנִזְכָּר לְעִיל עַל שֵׁם שְׁעָרָה בְּנִינָה מִבְּרָאשִׁית שְׁהוּא בְּחִינּוֹת יְרָאָה שְׁלֵם כִּי תִמְן יְרָאָה, תִּמְן שְׁלֵם' בְּרָאשִׁית' יְרָא בְשֵׁת', מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם כִּי אֲמוּנָה הוּא מִהֲרוּעִים כְּנ"ל וְלְהַרְוֵעִים אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת כְּנ"ל וְלַעֲזוֹת זֹכִיךְ עַל יְדֵי שְׁמִחָה כְּנ"ל וְלְשְׁמִחָה זֹכִיךְ עַל יְדֵי בְּחִינּוֹת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע שְׁהוּא בְּחִינּוֹת תּוֹרָה וְתְּפִילָה וְכו' כְּנ"ל אַךְ עֶקֶר שְׁלִמּוֹת הַשְּׁמִחָה הוּא עַל יְדֵי יְרָאָה כִּי "וְגִילוּ בְרַעְדָּה" כְּתִיב הִנְנוּ, עֶקֶר הַגִּילָה וְהַשְּׁמִחָה הִיא עַל יְדֵי תְּפִילָה שְׁהוּא בְּחִינּוֹת יְרָאָה כְּנ"ל שְׁהִיא בְּחִינּוֹת 'נִשְׁמַע', בְּחִינּוֹת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם שְׁשֵׁם עֶקֶר הַשְּׁלִמּוֹת כְּנ"ל נִמְצָא שְׁעָרָה בְּנִינָה הַאֲמוּנָה שְׁהִיא בְּחִינּוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קְרִינָה אֲמִנָה זֹכִיךְ עַל יְדֵי תְּפִילָה שְׁהוּא בְּחִינּוֹת יְרָאָה בְּחִינּוֹת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם וְרוּשָׁלַיִם שְׁהוּא יְרָאָה שְׁלֵם כִּי עֶקֶר בְּנִינָה עַל יְדֵי בְּחִינּוֹת יְרָאָה שְׁהוּא בְּחִינּוֹת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם שְׁזֶהוּ בְּחִינּוֹת 'בְּרָאשִׁית' יְרָא בְשֵׁת' שְׁהוּא מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם כְּנ"ל

עֲדָן עֲלָאָה דְסִתִּים וְגִנְיֹז. – עֲדָן הִיא הַתְּפִילָה,

הִירָאָה הַשְּׁלִימָה, מֵאֲמָר שְׁלֵם בְּרָאשִׁית, יִרָא בְשֵׁת, הַפֶּךְ עַז פָּנִים לְגִיהֵנוּם. וְהוּא עֲזוֹת דְּקִדּוּשָׁא שְׁמַעִיז פְּנִיּוּ בִירָאֵת תְּפִלְתּוֹ לְבַקֵּשׁ מֵה' שִׁיחִזִּירוּהוּ בְּתִשׁוּבָה עַל עֲזוֹת הַגּוֹף. עֲדָן עֲלָאָה סִתּוּמָה וְגִנְיֹזָה וְהִיא הִירָאָה הַשְּׁלִימָה הַמְּסוּרָה לְלֵב וְנִסְתָּרָת שֵׁם.

וגם כי היא בחירת האדם הוא ע"י שנסתם ממנו אור התפילה עד שיזכה להשיגו בבחירתו.

יהי רקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים, עתיקא ל זעירא, אתפרש, ואתדבק. לא אתפרש ממש פומא ממלל רברבן. אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים, וכתיב (במדבר יט) ונתן עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם.

נחל זהר

הגבוה אך מצד התפילה לקיים הנעשה הגבוה הרי נדבק בדבקות התפילה באין סוף ומקבל משם הארה של עתיד הנעשה שיזכה לקיים. כי לא אתפרש ממש אלא בעת שפיו ממלל לבקש גדולות אשר ממלמל בלימוד תורתו על המדרגות הגדולות ממנו בחינת רברבן אזי מקבל הארה משם כנ"ל.

אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, – וזה הרקיע המבדיל מנתקו מההתכללות באין סוף ומתעטר מעליו במדרגות הגבוהות ממנו שצריך להשיג בחינת נעשה ונשמע בחינת כתרין הנ"ל שהם קטנים ביחס לכתרים החדשים שיהיו לו אחר השגת כתרים אלו הנוכחים. ועוד שהם זעירין שעושים אותו קטן מגודל הבושה שזוכה כי מתבייש מגודל רוממותו יתברך כאשר משבחו בלשון מדברת גודלת הבורא.

חמשה זינין מים – ואלו השני כתרים של תורה ותפילה מתחלקים כל אחד לחמשה סוגי מים המשולים כנגד חמשה חומשי תורה וחמשה ספרי תהילים שתקן דוד. המלך ע"ה לעשות מתורות תפילות.

וכתיב ונתן עליו מים חיים אל כלי – ואלו המים של נעשה ונשמע המעלים אותו מדרגא לדרגא הם עיקר החיים. וזהו שכתוב ונתן עליו דיקא, בחינת כתרים מעל ראשו שהם מים הממשיכים חיים ממקור החיים, אל כלי הוא הגוף, שאז הנשמה נדבקת בגוף אשר הוא בשר לה ע"י שנשבר עזותו בזכות שמחת הכתרים וזהו עיקר החיים שהנשמה מאירה בשלמות בכלי הגוף.

הוא אלוקים חיים ומלך עולם – הוא הממשיך לכל הנבראים חיות אלוקות כפי מה שמסגלים

(תהלים קטז) אתה ה' לפני יי בארצות החיים. (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה וגו'.

ועין החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים.

מים שלימין, ומים דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

נחל זהר

והשגת נעשה ונשמע גבוהים יותר הנסתרים קודם לכן על ידי הרקיע כנ"ל.

או י"ה חכמה ב"ה ה' צור עולמים, כולם בחכמה עשית, בחינת חכמת התורה בחינת נעשה. והמילוי בחינת פרטי הבינה, שמתפלל לקיים הנעשה הרחוק ממנו ומקבל הארה משם ומילוי מורה על מאמר שלם יראה שלימה ומלאה בחינת תפילה שבלב. ואלו הם המים שבכל דרגא ובניהם אהי"י בחינת שם אהיה עם הכולל והאותיות גמט' הויה, כי אנא זמין למהוי, שיתגלה לכם הוויית שאני מהווה הכל אך עתה אני מסתיר זאת, בחינת ירידה תכלית העליה בין מים למים והבן.

מים שלימין ומים לא שלימין רחמים שלימין ורחמין דלא שלימין – מים שלמים מאמר שלם יראה שלימה תפילת ה' קודש הקודשים הם רחמים שלמים דעתיקא, שאין שום פגם חוצץ ומבדיל כי מתהפכים הזדונות לזכויות וזה עיקר התגלות רחמיו בשלמות. מים לא שלמים היא התפילה בחינת רחמים כפי דרגתו למביע רחמי בחינת חצי מאמר ולא שלם בחינת נעשה שזוכה כפי דרגתו לקיים מצוות עשה של התפילה עד שיזכה לקיימה בבחינת מאמר שלם שמשם מקבל חצי המאמר.

עין תורה ק"ה ענין סוגי הרחמים. ויש לבאר בפשטות כי רחמים שאינם שלמים חצי מאמר היא אריכות אפו יתברך שמו, שממתין עד שיזכה לקיים כל התר"ג בשלמות. ועד שיודע לקיים כל המעשים בשלמות מסתמא לפעמים נכשל בשוגג ואף ששגגת לימוד עולה זדון ממתין לו עד שיזכה לתפילת ותורת ה' שנגלה לו פניו ושם בפועל מתהפכים לזכויות.

לעצמם תורה ותפילה ונעשה ונשמע לגלות כי הוא מלך עולם כי אין מלך בלא עם. ומלכותו נעלמת ומתגלה כפי עליית דרגות הנעשה ונשמע המכנעים העזי פנים המולכים על הדור בלא תגא ונתגלים הרועים האמתיים המגלים אמונתו ומלכותו בשלימות בירושלים עיר דוד המלך.

אתה ה' לפני ה' בארצות החיים – כי עיקר ההליכה מדרגא לדרגא להשיג פני ה' לפני ולפנים בדבקות התפילה ולימוד התורה בחינת תורת ותפילת ה', הוא בארצות של האמונה שזוכה בכל פעם לאמונה ויראה יותר עליונה שמשם עיקר השמחה והחיים כנ"ל בחינת תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נצח.

והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים – ומה שהנשמה עולה בכל פעם מדרגא לדרגא עד שגם בעת עליתה לעולם הבא אינה פוסקת מעליתה עד שנכללת באין סוף בצרור החיים אשר בו צרור מקור חיים.

ועין החיים בתוך הגן – זה בחינת הגן עדן עילאה, בראשית מאמר שלם מלכות דאצילות תורת ה' ממש שהיא עץ חיים לחיות חיים נצחיים בעולם הנשמות וזה דיקא ע"י בושה ירא בשת בחינת תוך הגנות והבושה פנימיות הבושה שהיא יראת הרוממות.

י"ה יו"ד ה"י אהי"י בין מים למים – אלו הצירופים מרמזים על הרקיע המבדיל בין כל דרגא ודרגא בין קודש לקודש הקודשים כנ"ל. י"ה בחינת חכמת התורה ובינת התפילה ומילוי שלהם מורה על השגה יותר פנימית שלהם

(בראשיתו) ויאמר יי' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר. ויאמר יי', כד אתיישבא בזעירא. מכאן (נ"א דכד אמר בשם אמרו) (לומר) דבר. דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבההוא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיך לתתאי.

ובגין כך כתיב (ימי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה.

יו"ד שלים ולא שלים. י בלחודוי מאה. תרין אתוון תרין זמנין, מאה ועשרים שנה. י בלחודוי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין שנין. מכאן כתיב, (תהלים קלט) ותשת עלי כפכה.

בחל זהר

לתחתונים. בחינת משיך לתתאי, שהם בשר למשה, המזכך בשר גופם לקבל הארת נשמתם בשגם הוא בשר.

בגין כך כתיב היו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא שלים. י בלחודוי מאה. תרין אתוון תרין זמנין, מאה ועשרים שנה. י בלחודוי כד אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין שנין. מכאן כתיב ותשת עלי

כפכה. – על ידי זאת הרוח שממשיך להם, נמשכים לעלות אליו מדרגא לדרגא בעשרת אלפים מדרגות ושנים.

וזהו מאה ועשרים שנות ימי משה כנגד מאמר שלם בחינת יוד, שנאמר ונכלל בו גם המילוי. וכלול הי' עשר מעשר לחשבון מאה ויד' פעמים מה שממשיך מאמר השלם לבשרו עם ישראל ומה שנמשכים להשיגו. עולה לחשבון עשרים הרי מאה עשרים שנה.

לכן י' שלם הוא משה המשיג מאמר השלם וי' לא שלם השגת חצי המאמר של העם.

לכן כאשר י' לבדו מאיר בז"א, כאשר מתיישב בו וממשיך דרכו את עשרות אלפי השנים בחינת אריכות אפיים עד שיזכו כל ישראל להשיב כתרם הנאבד ולא ידח ממנו נדח, אז יתקן חטא אדם הראשון בבחינת תשת עלי כפך בחינת יוד גמט' כף מאמר השלם, על ידי שישים עליו כף יד ימינו ברחמי השלמים.

(בראשית ו) הנפילים היו בארץ, היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, ובני האלהים אסטמרו. עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב) ותענוגות. תענוגת קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (נ"א

בחל זהר

מגן עדן, נקראים העם נפילים. כי נפרד נהר השגתם שמשפיע הצדיק להם בגן הנשמות. שהיא השגת כבודו ולוקחים הכבוד העזי פנים. ועיקר תקותינו כנ"ל על ידי הרועה הנאמן המשיב הכבוד לה'.

ובפועל היו הנפילים בניהם של בני האלוקים ובנות האדם, המה המלאכים שירדו בגוף ונלכדו בעזותו בימים ההם בדור אנוש וגם אחרי כן בדור המבול אשר השחיתו דרכם מתוקף עזות הגוף ולא נתקנו אלא בימי יהושע על ידו כי הוא זכה לעזות דקדושה ובושה על ידי שקבל מפני משה פני חמה, אוי לאותה בושה. וזכה על ידי קול עזות של שופר להפיל חומת יריחו חומת אותיות חותם דסתרא אחרא ובנה חומת הקדושה חותם הידין והרגלין ועל ידי משה שהתפלל שינצל מעצת המרגלים שפחדו מהנפילים בני הענקים ואמר יי' יושיעך בחינת תורה ותפילה כנ"ל י' וה'. ואז נתקנו אבותם של הנפילים בני האלוקים.

ובנות האדם נתקנו על ידי שלמה ונכללו באדם העליון, עתיקא, מאמר השלם, יראה שלימה על ידי שלמה, מלך שהשלום ושלמות היראה שלו, כי זכו שוב לקבל מתענוגות בחינת תענוגות הנשמה המאירה לגוף הפך תענוגים של הגוף כי תענוגות לשון נקבה המרמז על הנשמה המתענגת מאלוקות ולעומתה הגוף נהנה מתענוגים לשון זכר שמשליט עצמו על הנשמה ללכת אחרי תאוותו ולהפילה. וזהו ענג שבת על ידי ירא שבת ענג רית עדן נהר גן, עדן עלאה מאמר השלם המשפיע נהורה דרך נהר לגן בו עשבי נשמות ישראל. כי זה עיקר הענג האמיתי, דבקות תפילה המביאה לשמחה מתוך יראה שלימה.

והנפילים היו בארץ הינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבע ראשים מאתר דאתפרש גנתא אקרו הנפילים דכתיב ומשם יפרד היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, וני האלקים אסטמרו עד דאתא שלמה ובנות האדם אתכללא הדא הוא דכתיב ותענוגות – הנה הנשמה הנקראת אני המשיגה אלוקות היא עצם האדם כמובא שם. ושם אני מרמז על עצמותה שהיא חלק אלוקה ממעל ונכללת באין. ולפעמים נופלת ממדרגתה ובשר הגוף מזכירה ומחזירה למקומה. כך גם כביכול שם הויה שם העצם מרמז על עצמותו יתברך, שמשם זה מקבלת הנשמה השגותיה בהתגלות. ונפילת העולמות והנשמות הרמוזים בשם השם הוא בחינת הנפילים. כי ההשגה היא בדעת הנשמה אך בשר הגוף בחינת חותם החיצון הוא באמונה בח' שכן ארץ ורעה אמונה, שרועי הדור משלימים האמונה שה' שוכן אתנו אפילו בתחתיות ארץ ומחזקים אותנו כי הנפילים בחינת נפילת השגותינו עדין נמצאים בארץ באמונה שאפשר להחזירם על ידי האמונה השגת בשר הגוף שמאיר הצדיק בו מרחוק.

ומשם יפרד והיה לארבע ראשים – נפרדת הנשמה מהשגתה ונפרדים כביכול אותיות השם זו מזו בבחינת נרגן מפריד אלוף ונופלת מלכות ה' לארבע מלכיות שאז לוקחים המלכות העזי פנים שבדור בחינת היו צריה לראש בח' מלכותא בלא תגא בלי כתרי השמחה והחדוה הנמשכת ממקומו.

וזה בחינת מה שמופרשת השגת הבן, עדן תתאה מהשפעת הגן שבעדן עלאה מאמר האב. וממה שנפרד העם מן הצדיק הבשר מהנשמה

דאתרמיו) דאתרמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה. דכתיב, (מלכים א ה) וי נתן חכמה לשלמה. וכתוב (מלכים א ה) ויחכם מכל האדם. משום דהני לא אתפללו באדם.

וי נתן חכמה, ה' עלאה. ויחכם, דמינה אתחכם לתתא. המה הגבורים אשר מעולם, עולם דלעילא. אנשי השם, דאתנהגן בשמא. מאי שמא. שמא קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא, ולא אתנהגן אלא בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו מסתים סתימא, אלא גריעותא, ולא גריעותא אנשי השם סתם, מפללא דאדם נפקו, כתיב

נחל זהר

בני האדם אתרמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתכללו בחכמה עלאה. בני האדם עלו מעל הרוחות האחרות רוחות השטות של תאוות הגוף הנמשך בעזותו אחרי הבלי עולם הזה, זה בחינת עובדי ה' הכשרים המקיימים מצוות מעשיות כפי רצון ה' אך אינם נכללים בחכמה עלאה נסתרות התורה תורת ה', כי מסתפקים בפשט פגמרת ואין ברצונם לעלות בכל פעם לנעשה ונשמע גבוהים יותר. ולכן שלמה שכן נכלל בחכמה עלאה באדם עליון מאמר השלם יכל לתקן את בנות האדם כנ"ל מה שלא כן בני האדם. וזהו- דכתיב וה' נתן חכמה לשלמה. וכתוב ויחכם מכל האדם- כל דיקא שנכלל באדם העליון תורת ה'.

משום דהני לא אתכללו- כל אלו כנ"ל לא נכללו בחכמה עלאה.

וה' נתן חכמה, ה' עלאה- חכמה העליונה הנמשכת מדבקות התפילה.

ויחכם דמינה אתחכם לתתא- שממנה החכים למטה, שגם בשר גופו קיבל ממנה.

המה הגיבורים אשר מעולם, עולם דלעילא. אני השם, דאתנהגן בשמא. מאי שמא. שמא קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא, ולא אתנהגן אלא בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו דמסתם

(תהלים מט) אדם ביקר בל ילין, אדם ביקר, ביקרו דמלכא, בל ילין, בלא רוחא.

תליסר מלכי קרבא, בשבעה. שבועה. מלכין בארעא, אתחזיאו נצחי קרבא. תשעה דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון, ולית דימחי בידיהון. חמשה מלכין קיימין בבהילו, לקמי ארבע לא יכלין למיקם.

נחל זהר

שהם בשר לרועים מתקרבים אליהם מתגלה הנסתר והנשמע של הצדיקים, שמתגלה אמונתם הגדולה ועזותם דקדושא להכניע העזי פנים המלעיגים על הרחוקים ומקרבים אותם בחינת קרבא. וז' רועים מנצחים תמיד לנצח. כי בכל הדורות העזי פנים כגון המן הרשע וכו' נפלו בזכות הרועים ועם ישראל חי וקיים.

תשעה דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון, ולית דימחי בידיהון- תשעה בחינות של תפילה שעל ידיהם עולים וסלקין ממדרגה למדרגה של נעשה ונשמע גבוהים יותר בכל פעם. והם רצים ברצונם, שיש להם רצון להשיג הנסתר מהם ומקבלים התוכחה של מוכיחי הדור, אזי הרצים יצאו דחופים בחינת חותם הרגלים חותם הפנימי להשיג הנסתר. ושומעים לרועים ומקבלים מהם עזות ואמונה ועולים ברצונם העז מדרגה לדרגה ומכניעים עזות הגוף ואין מלעיג שימחה בידם להחלישם ולביישם מהלתקרב למלכי קרבא, בידם דיקא כי תקנו חותם הידים שהיא האמונה השלימה שעל ידה עיקר עזות דקדושה.

חמשה מלכין קיימין בבהילו, לקמי ארבע לא יכלין למיקם- ט' מלכים ט' בחינות של אמונה ותפילה המעלים את דרגת השגת שלמות התפילה. חמשה מלכי התפילה כנגד חמישה פרקי תהלים, לזכות לנעשה של חמשה חומשי תורה, עומדים בתפילה בחינת אין עמידה אלא בתפילה בבהלה ופחד בחינת יראה, ירא בשת, מאמר השלם בחי' נשמע. אך או לאותה בושה כי עדין לו זכו לתפילת ה'

כתיב אדם ביקר בל ילין, אדם ביקר, ביקרו דמלכא, בל ילין, בלא רוחא. - הרי כתוב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, כי מבשרי אחזה אלוקה, שאברי בשר גוף האדם ואברי נשמתו מרמזים על הרוחניות הנסתר שלמעלה בתורת ה' שורשי הבריאה שנבראה לגלות כבודו ומלכותו בחי' לכבודי בראתיו בחינת יקר וכבוד. לכן אדם התחתון הנכלל בכבודו של מלכו של עולם שבראנו לכבודו, עליו לעלות ולהשיג בכל פעם הנסתר ממנו שזה בחינת חיים והתעוררות הפך השינה והמיתה לכן בל ילין וישן וישאר במיתתו הרוחנית בלא רוח חיים הנמשכת מהארת נשמתו הנסתרת בו, אלא לא יתיימש לעולם ויזעק מעומק לבו ונשמתו בעזות דקדושא לה' שיקרבהו אליו וישבר עזות הגוף שיקבל חיות אור הנשמה, כי ע"י קולות דקדושא מבטש עץ הגוף שידלק באור נשמתו המגלה כבוד ויקר המלך וגדולתו.

תליסר מלכי קרבא, בשבעה- יג מלכים כנגד יג בני יעקב ויוסף כנגד יב נוסחאות התפילה ונוסח היג בימות המשיח שעיקר התפילה ע"י אמונה הנמשכת מהשבעה רועים והם יג מלכים כנגד מלכות אמונה. ועיקר מלחמתם וקרבותיהם הוא להכניע עזות דסתרא אחרא.

שבעה. מלכין בארעא, אתחזיאו נצחי קרבא- שבעת הרועים מלכי ארץ הרועים את האמונה של עם ישראל חותם הידין, המה נראים ומתגלים מנצחים הקרב, כי ע"י שעם ישראל

אַרבע מלכין נפקין לקדמות ארבע, בהון תליין פענבין באתכלא צרין
בהו שבעה רהיטין. סהדין סהדותא ולא קיימין בדוכתייהו. אילנא דמבסס
יתיב בגו. בענפוי אחידן ומקננן צפריין. תחותוי תטלל חיותא דשליטא
בההוא אילנא בתרי כבישין, למהך בשבעה סמכין סחרניה, בארבע
חיוון, מתגלגלין בארבע סטריין.

נחל זהר

שנכללים באין, כי לפני ארבע שהם ד' אותיות
השם המרמזים על תפילת ה' שמתפלל לעורר
רחמיו, כנגד תפילתו לא יכולים לעמוד כי אין
תפילתם נחשבת תפילה.

ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע, בהון
תליין כענבין באתכלא צרין בהו שבעה
רהיטין. – ד' מלכין בחינת הנפילים כנ"ל
שנפלו ונפרדו לארבע ראשים יוצאים לקראת
שרשם בהליכתם מדרגה לדרגה. ושרשם
תפילת ה' ברחמים כנ"ל הנרמזים בשם בן ד'
כנל. ואלו הד' מלכין נפילי האמונה תלויים
ונאחזים בשרשם כענבים באשכול כי גם
בנפילת האמונה עדין נשארת בהם נקודת
האמונה, כי עם ישראל מאמינים בני מאמינים
המה הרועים, כי באשכול זה הממשיך חיות
לענבים כולם הם עם ישראל המשולים לגפן
צרוּרים בו ובזה האשכול גם שבעת הרצים
לימודי ה' שבעת הרועים המחזקים ומעלים
נפילת אמונת כל הענבים.

סהדין סהדותא ולא קיימין בדוכתייהו. –
וע"י שמשגיגים בכל פעם נעשה ונשמע גבוהים
שהם הכתרים והעדיים המה ב' עדים המעידים
בכתרם על מלכות המתפלל ולומו, מן מלכי
רבנן, וזאת העדות של הכתרים מעלה אותם
שוב במדרגת התפילה מה שלא עומדים
במקומם אלא עולים. כי בהתבונן המשיג
בהשגותיו החדשות המה לו עדות כי יכול שוב
ושוב להשיג כתרים חדשים כי כבר הכתירו
המלך בכל פעם בעדיים משובחים יותר וכן
ימשיך.

אילנא דמבסס יתיב בגו. – בתוך התפילות
יושב אילן התורה המבוסס כי עיקר התפילה

חויא דרהיט בש"ע דילוגין, דליג על טורין, מקפין על גבעתא, דכתיב,
(שיר השירים ב) מדלג על ההרים מקפין על הגבעות. זנביה בפומיה,
בשנוי, נקיב בתרין גיסיין. כד נטיל גיסטרא אתעביד לתלת רוחין.

כתיב ויתהלך חנוך את האלהים. וכתיב (משלי כב) חנוך לנער על פי
דרכו. לנער הידוע.

נחל זהר

אחריו במחשבות בושה דסטרא אחרא ועזות
הגוף מלהתקרב בעזות דקדושה לרועים, כוחו
כפה שמלעיג על הרחוקים הרוצים להתקרב
ומלעיג על הצדיקים המנהיגים והרועים הצאן
קדושים להגיע אל שדה הנסתרות על דרכי
התורה ותפילה. והוא בשתי שינוי הארסיות
למלעיג על המתקרב ועל הצדיק על הנעשה
ועל הנשמע – נוקב בשתי צדדים אלו כנ"ל.

כד נטיל גיסטרא אתעביד לתלת רוחין. –
וזאת כאשר לוקח ונוטל לשונו הרעה ודיבוריו
הרעים ונעשה ג' רוחות, רוח שטות של עזות
הגוף, רוח סערה של הקיטרוג על המתקרב
ורוח קול ההברה של העוונות. וכל אחת מאלו
הרוחות משפיעה על חברתה והבן.

ובכללות אלו הג' רוחות וקולות הם כנגד כל
הקדושה של השופר. תקיעה היא אמונה
שבאה על ידי קולות עזות. שברים שבירת
עזות הגוף, תרועה התקרבות לרועים. כנגדם
קול ההברה תקיעת אמונה כוזבת וכפירות
הבאה מחקירת הנחש שברים שובר רוחו
מלהתקרב לקדושה תרועה שמקרבו להעזי
פנים בבחינת מלכותא בלא תגא. (עיין ליקוטי
הלכות בשר בחלב ד' י"ב).

כתיב ויתהלך חנוך את האלוקים וכתיב
חנוך לנער על פי דרכו לנער הידוע – ללכת
בבחינת חינוך והתחדשות בחנית ויתהלך חנוך,
יש לדעת שאינו יודע ומשיג, כיכך יוכל להתחדש
תמיד להשיג יותר, וזה בחינת את האלוקים
בחינת צמצום בחינת במופלא ממך על תדרוש.
וכתוב חנוך לנער להשיג איך הנהגת ה' בעולמו
מתלבשת בחינת השגת מט'ט ששורשו בסוד

ואלו השתי דרכים של תורה ותפילה המביאים
לשמחה ועזות למהך וללכת והתקרב לשבעה
רועים הסומכים אותו בידיהם המלאות אמונה
בחינת סחרניה בחינת אמונתך סביבותיך.

כי על ידי שלמות האמונה שהרועים משפיעים
לו דיקא עולה מדרגא לדרגא והתגלות חיות
אלוקות נפלא עד שבגודל אמונתו רואה בעיניו
ממש מעשה מרכבה כמבואר בחידושי מוהרנ"ת
אמונה רית נפתחו השמים ואראה מראות
אלוקים. שהוא בחינת ארבע חיוון הנמשכים
מארבע אותיות השם כנ"ל ומתגלגלים מעילה
לעלול עד הדרגות הנמוכות שבהנהגת העולם
הזה בד' רוחות שמים של עולם העשיה. וגם
שהרועים בהשגתם הגבוה באמונה ממשיכים
אמונה כפי דרגת המתקרבים אליהם בחינת
גילגול גלגל עגול בחינת סחרניה כנ"ל.

חויא דרהיט בש"ע דילוגין, דליג על טורין,
מקפין על גבעתא, דכתיב מדלג על ההרים
מקפין על הגבעות. – לעומת החיה הקדושה
המקבלת מעץ החיים כנ"ל העולה מדרגה
לדרגה הבאה, הנחש המסית לאכול מעץ הדעת
לדרוש במופלא ממנו ולהורידו לבאר שחת
לדלג על הרי השגתו בתורה שלא לפי מדרגתו
להשיג ש"ע נהורין אור הפנים בעזות הגוף
ולקפץ על גבעות התפילה שלא באמת בכוונת
הלב אלא רק בחיצוניות התנועות והשירה. עד
שכאשר דורש במופלא ואינו משיגו נופל ח"ו
מהאמונה ועזות דקדושה לכפירות ותאוות
הגוף ר"ל.

זנביה בפומיה, בשנוי, נקיב בתרין גיסיין. –
זנבו של הנחש וסופו המחליש והמזנב הנחשלים

את האלהים, ולא את יי'. ואיננו, בשם זה, כי לקח אותו אלהים להקרא בשמו. תלת בתי דינין, ארבע אינון. ארבע בתי דינין דלעילא. ארבע לתתא. דכתבי, (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא בשקולא. דינא רפיא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי. ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב בשגם וגו', האדם דלעילא.

נחל זהר

השגת המרכבה בחינת ארבע נכנסו לפרדס שמט"ט הוא הנער הידוע להתחדש ולהתחנך להשיג דרכו המשתנה דיקא, לדעת שהוא ידוע אך ורק לה' כי אין אנו יודעים כלל כלל לא. ודיקא על ידי הביטול והתכללות באין סוף שישג כפי שתניתן רשות.

את האלוקים, ולא את הויה, ואיננו בשם זה, כי לקח אותו אלוקים להקרא בשמו. – שם מט"ט מלאך ה' צבקות משותף בשם אלוקים הנהגת הצמצום והגבורה להסתיר הכתרים, שהם י-ה שבשם הויה, כדי שתישאר הבחירה להשיגם.

תלת בתי דינין, ארבע אינון – ג' בתי דינים של צדיקים רועי הדור, בינוניים המתקרבים אליהם ורשעים העזי פנים שבדור, הנפתחים בראש השנה בירח האיתנים והעזות וקול השופר בג' מיני תקיעת, תקיעה לבטל דין העזי פנים שברים לבטל עזות גוף הבינוניים שמשם דינם ותרועה לגלות הסתרת השגת הרועים שמשם דינם שאין יכולים להוכיח הדור ולבטל הגזרות ונתפשים ח"ו בעון הדור

העליון עתיקא היושב על הכסא למתק כל הדינים.

ארבע בתי דינין לתתא – כיושב על הכסא שהוא הבית דין של מטה ומנשב מאפו הרחמן למתק משפט למטה לגלות בעולם העשיה הרחמים.

דכתיב לא תעשו עול במשפט המדה במשקל ובמשורה. דינא קשיא דינא רפיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא קשיא – לא תעשו עול במשפט בחינת כפירות לחשוב שיש ח"ו עיוות הדין בשמים, שזה הפך האמונה, אלא דעו כי צורי ולא עוולתה במשפטו, כי כל המשפטים המתגלים למטה בדין קשה או לא, במשפט צדק או במשפט מעוקל כביכול במידה או משקל ומשורה מצומצמים או דין רפה שהרחמים גוברים בו, אלו הדינים הנקבעים בראש השנה מתמתקים על ידי קול השופר של ראש השנה ויום הכיפורים כי ביום הכיפורים משמיעים תרועה ארוכה לרמז שכולם נכללים ברועים.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב, היינו דכתיב בשגם וגו' האדם דלעילא. – כאשר מתחדש האדם בהתחלה חדשה בכל פעם ע"י עזות דקדושה ומרבה בהשגות חדשות של תורות ותפילות ע"י הרועים בחינת בשגם דא משה, אזי בזאת ההתחלה כי החל מעורר רחמי אדם העליון עתיקא.

וכתיב על פני האדמה. (שמות לה) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית ג) פתנות עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמן תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמיח קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשוד בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן ורוח לאתבא רוחיה ליה.

נחל זהר

ועזות למשיח בן דוד להכניע בעזותו העזי פנים ולקרבונו אילך בתשובה שלימה מאהבה.

והינו עשיראה דמלאכא. ואתיא מן יובלא דהיא אמא – היינו שהמלכות העשירית שבספרות שהיא ה' אחרונה שבשם הויה מקבלת מאמא ה' ראשונה שבשם הנקראת יובל שנת החמישים שערי בינה, כי עיקר עזות קרן המלכות היא בבינת לב אמא שבתפילה, כלומר עיקר חשיבות כוח העזות הוא בתפילה לה' דכתיב במשורך והמשכת הישועה והגאולה בקרן ועזות הנמשכת מכתר של יובל אמא היא התפילה. והעזות שוב מחזקת התפילה וכל זה מקבלים מתפילת השבעה רועים הכלולים זה מזה היינו מט שערי בינה ושער אחרון תפילת ה'.

וכתיב על פני האדמה – שעולה מדורגא לדורגא לשוב בתשובה ולהאחז בשורשו פני האדמה אשר ממנה לוקח. או יאמר כי מה שעולה בכל פעם בחינת על לראות פני ה' כביכול, ידע כי כל זה בחינת אדמה ודמיון לעומת תורת ותפילת ה' ממש שזכה משה.

ומשה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב כתנות עור – ע"י משה רועה הנאמן שזכה לתכלית הידיעה וההשגה שלא נדע, דיקא על ידי זה האיר לעם ישראל שהם בשרו ועורו וכותנתו ולבושו, לתקן להם חטא האדם להפוך העור לאור מהארת הנשמה.

קרן דכתיב ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בשמן שם אצמיח קרן לדוד – קרן הוא השופר המוציא קול עזות דקדושה ועיקר העזות על ידי שמחה על ידי הכתרים שהם בחינת שמן משחת קודש (כמובא שם ליה ט"ז עיין שם). שע"י זה דוד משיחא משבעת הרועים נמשך למלך כדי לגדל מלכות שמים לכן משיחא מלשון שמן כי כתר מלכות ניתן ע"י השגת הכתרים המביאים לשמחה ועזות, בחינת בעזך ישמח מלך עזך דיקא, ישמח אותיות משיח ששמחתו ע"י שמן הכתרים המביא לקרן העזות.

והנה ע"י שמך שם הרחמים דייקא, אתה תרים ותקים את קרננו ועזותינו לבקש והתפלל כראוי על הגאולה, שמשם, מזאת התפילה בעזות דקדושה ואמונה שלימה תצמיח קרן

קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא – קרן עזות מלכות (העשירית כנ"ל) תפילתנו בבחירתינו להשיג ולהמשיך תפילת ה' מתעטרת באימא קרן היובל שמקבלת תפילתנו הארה מקיף כתר ועטרה מתפילת ה' שהשיג משה.

קרן, דנטיל קרן ורוח לאתבא רוחיה ליה. – קרן הוא השופר שנטול ובתוכו רוח קול השופר כדי להשיב לו רוחו, רוח חיותו, היא הנשמה. שע"י תשובתו בזכות קול השופר השובר גופו, משיב רוחו. ויש לומר כי השופר אשר צר מלמטה ורחב מלמעלה המפיק דיקא קול עז וחזק הוא מרמז על הירידה והמיצר המתהפכת לתכלית המרחב העליה והצמר הלבן בהלבנת העונות בהתפכסם לזכיות בתשובתו מאהבה.

וְהָאֵי קָרְן דְּיֹבֵלָא הוּא. וְיֹבֵל ה'. וְה' נְשִׁיבָא דְרוּחָא לְכֻלָּא. וְכֻלָּא תִּיבִין
לְאַתְרֵיהּ, דְּכְתִיב, (ירמיה א) אָהָה יי אֱלֹהִים, כַּד אֲתַחֲזִי ה' לַה', יי
אֱלֹהִים אֲתַקְרִי שֵׁם מְלֵא וְכְתִיב (ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב יי לְבָדוּ בְיוֹם הַהוּא.

נחל זהר

גילה, כי כל אחת מהן היא הקדמה נפלאה לכל
הספרא.

ובכל אופן ראינו לקשר בקצרה התורות אחת
לחברתה ולפרקי הספרא לסיכום. והוא כי
פרק א' על פי תורה י"ט מדבר מתיקון קליפת
נוגה שבבחירת האדם לקדש עצמו במותר לו
שע"י זה עיקר תיקון הברית ובפרק ב' על פי
תורה ב' מדבר מתיקון התפילה שע"י תיקון
הברית. ובפרק ג' מדבר מהמשכת התורה
המביאה לנצחון המלחמה להגיע לא"י שעיקר
המשכת התורה ע"י התפילה בתחנונים שע"י
תיקון הברית. ובפרק ד' על פי תורה כ"א מדבר
מהכנסת המקיפים לפנים בבחינת רוח הקודש
שע"י צעקה וקדושת ז' קני המנורה שבפנים
שזאת הרוח הקודש היא בעצמה בחינת
המשכת חידושי התורה ובפרק ה' על פי תורה
כ"ב המלמדנו לעשות מתורות תפילות להשיג
בכל פעם כתרים ומקיפים חדשים והנה קול
הצעקה שבתורה כ"א להכניס המקיפים הוא
גם משבר עזות הגוף כמובא בתורה כ"ב והענין
לעשות מתורות תפילות המובא בתורה כ"ב
הוא גם המובא בתורה ב' בענין התלבשות
התורה בעיבור התפילה.

וענין העליה מדרגא לדרגא מובא בתורה כ'
כי בא"י עולים מדרגא לדרגא והוא השגת
המקיפים החדשים בכל פעם המובא בתורה
כ"א והשגת הכתרים נעשה ונשמע בתורה כ"ב
שהם המקיפים המזכרים בתורה כ"א.

והמשותף לכל התורות הוא המשכת חידושי
התורה ברוח הקודש של הצדיק והקדמותיו
והוא בחינת אשרי הזוכה לעייל ולהכנס ולצאת
בשלום מהספרא עם חידושי תורה ועיצות
לעבודת ה' על ידי הקדמות הצדיקים.
ויהי רצון שנזכה לעשות מכל התורות הללו
תפילות לעשות נחת רוח ליוצרינו עד ירחם
עלינו במהרה לגאלנו.

(ס"א כד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו
בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא אתחבר ועל דא כתיב ונשגב
וגו') על כן סתים ואתעטר צניעותא דמלפא, דהיינו ספרא דצניעותא.
זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי וארחוי.

נחל זהר

ורנב"ש נצח והוד רועים אותנו ומוליכים אותנו
ברגליהם ועיצותיהם בית ה' ובזכותם תבוא
הגאולה במהרה בימינו אמן.

על כן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא,
דהיינו ספרא דצניעותא. – ונחזור ללמודנו
על פי תורה כ"ב המגלה סוד הירידה תכלית
העליה שיתהפכו כל הזדונות לזכויות, וכדי שלא
ינקו ח"ו החיצוניים מזה הסוד לכן סתום הוא
ונעטר בכתר הנשמע הנעלם בראשית מאמר
סתום ונסתרת ומוצנעת דרך עלית מלכות ה'
דיקא מהרחוקים שנפלו בגלות אשר יעלו
בתכלית העליה וביאת הגואל במהרה בימינו
אמן. כי עתה שכבר בא לעולם רבנו הקדוש
נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן לגלות אלו
סודות עליית המלכות מנפילת בתכלית הירידה
עד לתכלית העליה בכתר, אשר היו מוצנעים
בזה הספר, הנה הגיע עת וזמן לעיין בהם כי
עתה כולם חפצים ליראה את שמך לעלות
בתכלית העליה עד אשר לא ימצא עוון, ונשגב
ה' לבדו. כי הצדיקים הגדולים במעלה רשבי

זכאה למאן דעאל ונפק וידע שבילוי
ואורחוי. – זכאי יהיה מכל עוון בתשובה שלימה
מאהבה מי שנכנס על ידי הקדמות הנצח ויוצא
בקרני ההוד ויודע השבילים הדקים והעצות
הדקות והדרכים הרחבות ועמוקות מיני ים
אשר בדרך ים החכמה של רבי שמעון בר יוחאי
ורבנו נחמן בן שמחה בן פיגא. זכותם תגן עלינו
אמן ונזכה כולנו במהרה לראות פני משיח
צדקנו ובנין זבול בית תפארתינו
במהרה בימינו אמן.
תם ונשלם השבח לבורא עולם.
יג אלול תשע"ג.